

SECTION 2. Philology

Yankovska Karyna Eduardivna

master's student

Department of German Philology

Bohdan Khmelnytsky Melitopol State Pedagogical University

Melitopol, Ukraine

**FORMS OF MODAL DYSELS IN GERMAN LANGUAGE AND THEIR
PLACE IN THE TREATMENT**

Янковська Карина Едуардівна

студентка магістратури

кафедра німецької філології

Мелітопольський державний педагогічний університет

імені Богдана Хмельницького

м. Мелітополь, Україна

**ФОРМИ МОДАЛЬНИХ ДІЄСЛІВ У НІМЕЦЬКІЙ МОВІ ТА ЇХ
МІСЦЕ У РЕЧЕННІ**

Abstract. The article presents the information that modal verbs in German are used both in active and in passive condition, they vary depending on the time at which these or other proposals are being constructed. In German, modal verbs are used in a sentence with another semantic verb that denotes action and stands in Infinitiv. The article focuses on the fact that the modal verb, together with the semantic verb in Infinitiv, is a complex predicate, where modal verbs are a variable, and Infinitiv is an unchanging part of the predicate.

Key words: predicate, verb, modal verbs, german language, sentence, semantic verb.

Анотація. У статті представлена інформація про те, що модальні дієслова в німецькій мові використовуються як в активному, так і в пасивному стані, вони змінюються в залежності від часу, в якому будуються ті чи інші пропозиції. У німецькій мові модальні дієслова вживаються в реченні з іншим смисловим дієсловом, що позначає дію і стоїть в Infinitiv. У статті акцентовано на тому, що модальне дієслово разом зі смисловим дієсловом в Infinitiv становить складний присудок, де модальні дієслова – змінна, а Infinitiv – незмінна частина присудка.

Ключові слова: присудок, дієслово, модальні дієслова, німецька мова, речення, смислове дієслово.

Сьогодні категорія модальності розуміється як категорія, що виражає відношення повідомлення до його реального здійснення. Частіше за все таке повідомлення визначається за допомогою промовистої особи. Про загальну модальність говорять частіше за все у широкому розумінні цього слова. Коли береться до уваги вузький сенс модальності, то тут слід застосовувати три категорії модальності. У першу чергу це об'єктивна модальність. Далі слід виокремити епістемічну модальність. Не менш важливою є інтенціональна модальність слів в німецькій мові.

У сучасній науці категорію модальності у німецькомовному тексті досліджують багато науковців. Однак сьогодні мова йде про якісний переклад категоріального апарату модальності та збереження її особливостей при перекладі на українську мову. Серед значної кількості дослідників слід виокремити наукові праці таких науковців: Андріївської М., Василенко Л., Виноградова В., Гулиги Є., Шендельса Є., Залізняка Г., Падучаєва Є., Зеленщикова А., Хатіашвілі Л., Шатуновського І. Додатково ознайомитись із

працями сучасних дослідників можна за допомогою вивчення їх наукових здобутків [6, с. 255].

Модальні дієслова в реченні на письмі або під час усного повідомлення можуть вживатися у двох станах: активному та пасивному. Вибір стану залежить від конкретної пропозиції, яка лунає від промовця. Різноманітні модальні слова можна вивчати за допомогою словників або електронних ресурсів, яких на сьогодні досить багато. Однак, значно цікавіше вивчати модальність дієслівних утворень за допомогою онлайн платформ, які пропонують користувачам сучасні завдання та тести з метою вивчення та запам'ятовування важливих тем з німецької мови.

У німецькій мові, як і в українській, модальні дієслова можуть використовуватися та вживатися в реченні з іншим смисловим дієсловом. Представлене дієслово повинно обов'язково позначати дію та стояти у формі *Infinitiv*. Модальні дієслово разом зі смисловим дієсловом в *Infinitiv* в німецькій мові є складним присудком. За такої умови модальні дієслова виконують функцію змінної, а *Infinitiv* – незмінна частина присудка.

У простому реченні, а також в реченні, яке має запитання, модальне дієслово стоїть на другому місці, *Infinitiv* смислового дієслова стоїть в кінці речення. Наприклад: Студенти хочуть поїхати до Німеччини – *Die Studenten wollen nach Deutschland fahren* або Куди вони хочуть поїхати? – *Wohin wollen sie fahren?* [2, с. 5]. У запитальній пропозиції модальне дієслово стоїть на першому місці, *Infinitiv* смислового дієслова – у кінці речення. Наприклад: Студенти хочуть поїхати до Німеччини? – *Wollen die Studenten nach Deutschland fahren?*

У пасивній пропозиції, при запереченні дієслово *nicht* може стояти або після модального дієслова, або перед *Infinitiv* смислового дієслова. Переважно використовується перший порядок слів, якщо після модального дієслова є прийменникова конструкція. Наприклад: Студенти не хочуть їхати до Англії – *Die Studenten wollen nicht nach England fahren* [1, с. 113].

Модальні дієслова утворюють Partizip II як слабкі дієслова, але не втрачають при цьому Umlaut. Наприклад: Дієслово mögen в Partizip II змінює згідну. Sie hat es gewollt. Вона цього хотіла [3, с. 161].

Приклад використання модального дієслова müssen в активному стані, в усіх часах, обумовлених вище: Präsens Er muss schreiben. Er behauptet, dass er viel lernen muss. Він повинен писати. Він стверджує, що він повинен багато вчитися [5, с. 89]. Модальні дієслова в усному та писемному мовленні вживаються у активному та пасивному станах. Тимчасова форма приклад перекладу на українську мову: Це повинно бути написано Präsens Es muss geschrieben werden [4, с. 210].

Отже, модальні дієслова у німецькій мові частіше за все означають здатність діяча здійснити дію, бажання, намір. У мовленні такі категорії проявляються за допомогою слів: зважитися, хотіти, могли, мати намір, прагнути, бажати, припускати, встигати. Такі слова вживаються в структурі дієслівного присудка складеного типу. Добираючи модальні дієслова для побудови речення слід звертати увагу на стан дієслівної форми, а також на контекст, у якому буде в подальшому використовуватися дієслово.

Література

1. Зиндер Л., Сокольская Т. Наукова граматика німецької мови. Л.: Учпедгиз, 1938. 320 с.
2. Карасик В. Культурні концепти: проблема цінностей // Мовна особистість: культурні концепти. зб. науч. тв. Волгоград: «Зміна», 1996. С. 3–16.
3. Різдва́ний Ю. Загальна філологія. М.: Фонд «Нове тисячоліття», 1996. 453 с.
4. Сепір Е. Символізм. Вибрані праці з мовознавства та культурології. М.: «Прогрес», 1993. С. 204–209.
5. Серебренников Б. Роль людського фактора в мові: Мова і мислення. М., 1988. 178 с.

6. Шарова Т.М., Шаров С.В. Досвід професійної підготовки студентів кафедрою української і зарубіжної літератури у галузі освіти та філології. Українська література в загальноєвропейському контексті: зб. наук. пр. (2). 2019. С. 255–261.